

Mødet den 9. Juli 1931.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Aage Jensen og Stecker-Christensen.

1. (J. Nr. 287—1931). Indstilling fra Politimesteren til Besættelse af 2 ledige Politibetjentpladser.

Følgende Indstilling forelaa:

- 1) Reserveregnskabsfører V. K. Bali Sørensen.
- 2) Papirvarearbejder V. Zacho Jacobsen.
- 3) Vognmand Jens Peter Kristensen.
- 4) Sergeant K. K. Hovgaard.
- 5) Kontorist Richard Sørensen.
- 6) Købmand H. P. Rohbrandt.

H. P. Christensen foreslog, at ansætte Nr. 1 og 2 paa Listen.

J. Chr. Møller sluttede sig hertil.

V. K. Bali Sørensen og V. Zacho Jacobsen ansattes.

2. (J. Nr. 291—1931). Forslag fra Belysningsudvalget til Overenskomst med Danske Gasværkers Tjærerkompagni angaaende Opførelse af et Tarnac-Anlæg samt Overenskomst med Brolægningsudvalget angaaende Levering af Vejtjære.

Følgende Indstilling forelaa:

»Efter Forhandling er der mellem Udvalget for Aarhus Belysningsvæsen og Danske Gas-

værkers Tjærekompani, A/S, Nyborg, under Forbehold af Byraadets Approbation afsluttet hoslagte Overenskomst angaaende Udveksling af Raatjære og bituminøse Vejmaterialer, som fremsendes til det ærede Byraads Approbation.

Udgiften til Opførelse af den i Kontrakten omtalte Beholder og Udleveringsanlæg for Vejtjære vil andrage ca. 30000 Kr., som afholdes af Belysningsvæsenet, men forrentes af Tjærekompaniet.

Samtidig har Udvalget afsluttet hoslagte Overenskomst med Brolægningsudvalget angaaende Levering af Kommunens Forbrug af Vejtjære.«

»Mellem Aarhus Byraads Belysningsudvalg og Danske Gasværkers Tjære Kompagni A/S slutes herved følgende Kontrakt med Hensyn til Udveksling af Raatjære og bituminøse Vejmaterialer mellem Aarhus Belysningsvæsen og Tjære Kompagniets Fabrik i Nyborg.

§ 1.

Aarhus Belysningsvæsen leverer aarligt ca. 1000 Tons Raatjære til Tjærekompaniet paa samme Betingelser og til samme Pris, som er gældende mellem Landets øvrige Gasværker og Kompagniet, medens Tjære Kompagniet fra sin Fabrik i Nyborg leverer hele Aarhus Kommunes Forbrug af Vejtjære (Tarnac). Aarhus Kommune forpligter sig ligeledes til at aftage sit Hovedforbrug af Asfalt-Emulsion fra Tjære Kompagniet under Forudsætning af, at Kvaliteten kommer paa Højde med de førende, konkurrerende

Firmaers Emulsion, dog staar det Aarhus Brolægningsudvalg frit for at foretage Forsøg med andre Asfaltprodukter i den Udstrækning, som Udvalget maatte finde formaalistjenligt.

Medens Prisen for Tarnac fastsættes i nærværende Kontrakts § 3, fastsættes Prisen paa Emulsion efter Forhandling hvert Aar, som Rettesnor for Emulsionens Pris gælder, at denne, franko Aarhus, skal svare til Gennemsnitsprisen fra de større, konkurrerende Firmaer.

§ 2.

For at billiggøre og lette Expeditionen af Tarnac, anlægger Belysningsvæsenet paa dets Grund en Jerntank med et Rumfang paa ca. 600 m³ med Opvarmnings- og Udleveringsanlæg for varm Tarnac til Tankautomobiler og Jernbane-Tankvogne.

Anlægget, der bekostes og vedligeholdes og med samt sit Indhold brandassureres af Belysningsvæsenet, forrentes af Tjære Kompagniet med 8% p. a. i de første 10 Aar af denne Kontrakts Løbetid, derefter med 4 % p. a.

§ 3.

Den Pris, til hvilken Tarnac leveres Aarhus Belysningsvæsen, fremkommer som Summen af Raatjæreprisen af Aarhus og et Beløb for Fragt og Fabrikation, som i Øjeblikket udgør Kr. 36.00, men som skal reguleres i Overensstemmelse med fremtidige eventuelle Svingninger i Fragtsatser, Kulpriser og Arbejdslønninger.

For at muliggøre saadanne fremtidige Reguleringer, opgøres nedenstaaende, hvorledes det omtalte Beløb fremkommer:

Fabrikation pr. Ton Tarnac . . .	9.00	Kr.
Fragt, Tur og Retur	18.00	»
Betaling for Raatjære udover 1000 kg., som forbruges til Frem- stilling af 1000 kg. Tarnac, 140 kg. à Kr. 40.00/Ton	5.60	»
Fragt af 140 kg Raatjære	1.25	»
Expedition af Raatjære og Tarnac	1.15	»
Havnebanefragt og Vejning	1.00	»
1 Ton Raatjære ab Aarhus	40.00	»
1 Ton Tarnac frit i Aarhus	76.00	Kr.

§ 4.

Aarhus Belysningsvæsen leverer den Tarnac, som Kommunens selv forbruger, til de paagældende Udvalg, Brolægningsudvalget og Havneudvalget, til en Pris, som fastsættes af Belysningsudvalget, men Salg til andre end Aarhus Kommune er forbeholdt Tjære Kompagniet, som for Opvarmning og Expedition af saadanne Partier betaler Belysningsvæsenet Kr. 3.00 pr. Ton Tarnac.

Da der ved Expeditionen af Tarnac kan komme til at opstaa Svind, som dog skøns-
mæssig skulde ligge indenfor 1 % af den fra Tankanlægget udleverede Mængde, bestemmes det, at Tjære Kompagniet ved hvert Aars Ud-
løb, naar det eventuelle Svind opgøres, godtgør Belysningsvæsenet dette med indtil 1 %.

Vejning af Jernbanetankvogne foretages af Statsbanerne.

Saaframt Tjære Kompagniet maatte blive afhændet eller bortforpagtet til et andet Selskab, indtræder dette i Tjære Kompagniets Rettigheder og Forpligtelser i Henhold til nærværende Kon-

trakt, med mindre Aarhus Belysningsvæsen maatte ønske denne ophævet.

§ 5.

Denne Overenskomst indgaas for et Tidsrum af 10 Aar fra 1. Januar 1932 at regne og fornys automatisk over 10-aarige Perioder, indtil den opsiges fra en af Parternes Side med 6 Maaneders Varsel forinden en Perodes Udløb.«

Desuden forelaa følgende Overenskomst med Brolægningsudvalget:

§ 1.

Brolægningsudvalget forpligter sig til — de første 10 Aar — at aftage sit aarlige Forbrug af Vejtjære (Tarnac) fra Danske Gasværkers Tjærekompagni A/S i Nyborg hos Belysningsvæsenet, forsaavidt Tjærens Kvalitet vedblivende staar paa Højde med andre førende Firmaers Vejtjære.

§ 2.

Prisen udregnes og reguleres efter den af Belysningsudvalget med Tjærekompagniet af 13. Juli 1931 oprettede Kontrakts § 3 og under Hensyntagen til denne Overenskomsts § 8.

§ 3.

Tjæren modtages ved et Udleveringsanlæg paa Belysningsvæsenets Plads i Aarhus i varm Tilstand, ca. 120—140° efter Forlangende, i Brolægningsvæsenets Tankvogne. For Opvarmingen betales 1,50 Kr. pr. Ton.

§ 4.

Belysningsvæsenet forpligter sig til — saavidt muligt — altid at have det nødvendige Kvantum paa Lager.

§ 5.

Ligeledes forpligter Brolægningsudvalget sig til at aftage sit Hovedforbrug af Asfaltemulsion fra samme Firma gennem Belysningsvæsenet, saafremt Kvaliteten kommer paa Højde med de førende Firmaers Emulsion.

§ 6.

Prisen paa Emulsion fastsættes hvert Aar efter Forhandling og skal svare til Gennemsnitsprisen fra de større Firmaer.

§ 7.

Emulsionen afhentes i Tjærefabrikkens Emballage — Jerntromler — paa Belysningsvæsenets Plads i Aarhus, efterhaanden som Brolægningsvæsenet faar Brug derfor, og Emballagen returneres snarest til Pladsen igen. Saafermt Emulsionen sendes i Tankvogn, leveres den aftappet i Tromler, som Brolægningsvæsenet stiller til Raadighed.

§ 8.

For hver Ton af ovennævnte Materiale, Vejvæsenet aftager, godskrives Belysningsvæsenet Brolægningsudvalget 5 Kr.

§ 9.

Denne Kontrakt er gældende fra 1. April 1931«.

H. P. C h r i s t e n s e n oplyste, at Udvalget i flere Aar havde beskæftiget sig med dette Spørgsmaal. Fragten til Nyborg havde været temmelig kostbar, og man havde derfor været inde paa at lave et Destillationsanlæg i Aarhus til at lave Tarnac. I Mellemtiden var Prisen paa Tjære paa Grund af Konkurrencen gaaet meget stærkt ned, og man var da blevet betænkelig ved Anlægget.

Nu havde Fabrikken i Nyborg ønsket at komme i nærmere Forbindelse med Aarhus for ogsaa at komme til at levere Tarnac til Aarhus By og Omegn, og det gjaldt da om at finde den mest praktiske Ordning. Man foreslog nu at bygge en Beholder til Opbevaring af Tjæren, og derfra skulde den saa køres direkte ud paa Vejene, hvorved der kunde spares ret store Udgifter. Der skulde være en Beholder med Pumpe og Ledninger til ca. 30000 Kr., og desuden skulde der lægges Spor, saa Tankvognene kunde køre ind dertil og aflæsse Tarnac, hvorefter de fik Tjære med tilbage. Fabrikken i Nyborg var indgaaet paa at yde 8 % til Anlægget i 10 Aar og derefter 4 %, men saaledes, at hele Anlægget blev Aarhus Kommunes Ejendom, og skulde Fabrikken senere overgaa paa andre Hænder, stod Aarhus Kommune frit og kunde da eventuelt selv overtage Produktionen af Tarnac og benytte Beholderen dertil. Man havde derefter forhandlet med Bro-lægningsudvalget og faaet en Overenskomst om Aftagning af Tarnac. Taleren mente, at hele Ordningen vilde være en Fordel for Kommunen, og anbefalede at tiltræde Forslaget.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 290—1931). Indstilling fra Belysningsudvalget angaaende Licitationsstilbud paa Udførelsen og Montagen af Sanitetsanlæg til den kommunale Badeanstalt.

Udvalget indstiller at overdrage Arbejdet til Rørlægernes coop. Forretning for 9275 Kr.

H. P. Christensen anbefalede Indstillingen, som gik ud paa at antage det laveste Tilbud; det næstlaveste var paa ca. 15000 Kr. og det højeste paa 29000 Kr. Det havde været nævnt i Pressen, at Licitationsbetingelserne var affattet

saaledes, at det kunde give Anledning til Misforstaaelse, idet de bydende kunde være i Tvivl om, hvorvidt et bestemt Forhold var medregnet i selve Hovedentreprisen eller ikke. Udvalget havde undersøgt det nærmere, men for Rør-læggernes Forretning var der ikke sket nogen Misforstaaelse, og Udvalget anbefalede derfor at overdrage dette Firma Arbejdet.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 304 og 305—1931). Indstilling fra Bro-lægningsudvalget angaaende **Licitationsstilbud paa Støbeasfalt og Betonstøbning til Torvene.**

Udvalget indstiller, at Asfaltarbejdet overdrages til A/S Dansk Asfaltfabrik, København for 14656 Kr., og Betonarbejdet til Ingeniør Binderup Hansen for 16120 Kr.

A n d r. B i t s c h forelagde Indstillingen. Det var Meningen, at Torvene i Aar skal reguleres og asfalteres, og Fortovene gøres bredere. Paa Store Torv var det Meningen at asfaltere ved Siderne og lave en Slags Mosaikbrolægning midt paa Torvet, hvor Bilerne skal holde. Udvalget foreslog nu, at man tager Clemenstov med; det havde ganske vist nogen Stigning, men i andre Byer asfalterede man langt stejlere Gader. Arbejdet skulde saa begynde paa Clemenstov og fortsætte gennem Store Torv og Lille Torv. Udvalget havde indhentet Tilbud paa Arbejdets Udførelse, baade Asfalt og Cementbeton, og det billigste Tilbud paa begge Dele var fra Firmaet Hansen & Krøyer. Dette Firma kunde jo udmærket lægge Cementbetonen, men paa Asfaltens Omraade havde det kun ringe Erfaring, og Asfaltarbejde var i høj Grad en Tillidssag. Den næstlaveste var Ingeniør Binderup Hansen og den tredielaveste Dansk Asfaltfabrik, som havde asfalteret meget

store Arealer i København og Omegn. Udvalget maatte her tage Hensyn til de tekniske Raadgivere, bl. a. Stadsingeniøren, og de anbefalede at antage Tilbudet fra Dansk Asfaltfabrik, der havde den største Erfaring her i Landet. Der var tillige den Vanskelighed, at man ikke godt kunde have 2 Firmaer til de to Arbejder, da der let vilde blive Rivninger, og man foreslog derfor at overdrage Betonarbejdet til Ingeniør Binderup, Hansen, som arbejder i Fællesskab med Dansk Asfaltfabrik, saa blev det væsentlig det samme Firma, som fik begge Dele. Ved denne Ordning blev Arbejdet fordyret med ca. 2000 Kr., men man mente, at det kunde indvindes ved den større Garanti for Holdbarhed, hvorfor Taleren vilde anbefale Forslaget.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 299—1931). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om **Godkendelse af Overenskomst med Statsbanerne vedrørende Ringgadebroen.**

Der forelaa følgende Udskrift af Udvalgets Forhandlingsprotokol:

»Tirsdag den 7. Juli 1931 afholdtes i Byraadssalen i Aarhus Kl. 10 Møde angaaende Ringgadebroen og Badevej.

Tilstede var for Statsbanerne:

Banechef Flensborg,
Banebestyrer Tvenge,
Baneingeniør Strøm.

for Byraadet:

Borgmester Jakob Jensen,
Byraadsmedlem H. P. Christensen,
— J. Chr. Møller,
— Holst-Knudsen,
— J. Perregaard.

samt Stadsingeniør Rambøll.

Der forhandlede først om B a d e v e j.

Der fremlagdes Plan 25001 Forslag I og II fra Belysningsvæsenet og en ændret Plan »D« fra Statsbanerne. Man enedes om, da Ledningens Beliggenhed i Forvejen er fastsat og under Udførelse, at udsætte Spørgsmaalet om Gadeføring til senere.

R i n g g a d e b r o e n.

Borgmesteren forelagde Sagen og fremførte, at Broens Længde var forøget til det 3-dobbelte, og at Bredden nu ønskedes ikke 18 men 25 m bred.

Banechef Flensborg rekapitulerede Sagen fra de første Planer om Ændring af Banegaardsforholdene i 1898 og holdt paa, at den i Overenskomsten af 1901 nævnte Bakke A kun laa nord for Hammelbanen, og at den i 2. Stk. nævnte Fyld syd for Banen ikke var det samme som Afgravning.

Landsretssagfører Holst-Knudsen imødegik disse Argumenter.

Borgmesteren formulerede Byens Stilling saaledes, at Statsbanerne bør betale $\frac{2}{3}$ af Broens Længde og med 18 m Bredde, medens Byen betaler $\frac{1}{3}$ + hele Udvidelsen til 25 m Bredde.

For at søge Spørgsmaalet løst enedes man om i Forening at søge Vejfondens Hjælp til Projektets Gennemtørelse.

Det vedtoges at lade udarbejde endeligt Projekt og Overslag.

Med Hensyn til Fordeling af Udgifterne kunde Banechefen — under Forbehold af Ministeriets Approbation — gaa med til, at Statsbanerne betaler 40 % mod at faa tilsvarende Andel i et eventuelt Tilskud fra Vejfonden m. m. efter Lov Nr. 135/1931.

Et Forslag fra Byens Side om 45 % vilde Banechefen kun tage til Efterretning, hvorefter de 40 % tiltraadtes af alle de tilstedeværende Byraadsmedlemmer, idet Broen bygges i en Bredde af 25 m.

Med Hensyn til den fremtidige Vedligeholdelse vil Udgifterne være at fordele i samme Forhold, dog saaledes, at Vedligeholdelsen af Vejbelægningen med eventuel Udfyldningsbeton samt Belysning og Renholdelse betales af Byen alene. Anlæg og Vedligeholdelse af eventuelt Sporvejsspor er Statsbanerne uvedkommende.«

B o r g m e s t e r e n forelagde Forslaget og gav en udførlig Oversigt over Sagens Gang fra 1898 til Dato samt anbefalede Byraadet at tiltræde Overenskomsten.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 300—1931). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om, at det overdrages Stadsingeniøren at udføre det tekniske Arbejde til Ringgadebroens Udførelse.

B o r g m e s t e r e n havde forespurgt Stadsingeniøren, om han havde saadant Personale, at hans Kontor var i Stand til at konstruere den paatænkte Bro, og dertil havde han svaret, at de sidste to Ingeniører, han havde faaet, var kompetente dertil. Udvalget foreslog derfor at overdrage Arbejdet til Stadsingeniøren og bede ham fremskynde det saa meget som muligt.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 279 og 276 —1931). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om Fornyelse af Lejemaalet angaaende Aabyarealerne med Forpagter Johannes Pedersen og Gaardejer H. Simonsen Jensen, Aaby.

Udvalget indstiller at forny Lejemaalet for en aarlig Leje af 50 Kr. pr. T. L. for Johs. Pedersens Vedkommende og 55 Kr. pr. T. L. for Simonsen Jensens Vedkommende.

B o r g m e s t e r e n oplyste, at disse Arealer havde været udlejet til meget forskellige Priser igennem Aarene. Da Kommunen overtog Aaby-arealerne, betalttes der i Leje 50 Kr. pr. T. L., og senere havde man været helt oppe paa 90 Kr., men nu var Forholdene for Landbruget ikke som i Krigsaarene, og de ønskede derfor ikke at forny Lejemaalet, hvis de ikke kunde faa en større Nedsættelse. Udvalget henstillede saa at udleje Arealerne til den forestaaede Pris.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 224 og 225—1931). Andragende fra »Aarhus Studenterkursus« og »Aarhus private Artiumskursus« om Tilladelse til at benytte Lokaler i Marselisborg Skole, samt om Bevilling af et Beløb til en Friplads.

Fra Skoleudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Der har i nogle Aar bestaaet det Forhold, at der paa Marselisborg Skole har været afgivet Lokaler til et privat Hold Elever, der forberedte sig til Studentereksamen. Disse Elever undervistes i det væsentligste af Lærere ved Marselisborg Skole og Katedralskolen. Kursuset har i de sidste Aar haft Navnet »Aarhus private Artiumskursus.« Imidlertid udmeldte en Del utilfredse Lærere sig nu i Foraaret og oprettede et Kursus under Navnet »Aarhus Studenterkursus.« Som det fremgaar af vedlagte Ansøgning fra Bibliotekar v. Holstein-Rathlow, søger nu dette ny Kursus om Tilladelse til ogsaa at benytte Lokaler paa Marselisborg Skole, men da Skoleudvalget allerede har bevilget det be-

staaende Kursus Tilladelse til fortsat at benytte Lokaler paa Marselisborg Skole, kan Ansøgningen ikke anbefales. Man har forøvrigt givet »Aarhus private Artiumskursus« Tilladelse til Lokalernes Benyttelse paa Betingelse af, at kun indenbys Lærere underviser paa Kursuset.

Med Hensyn til en eventuel Friplads, som ogsaa søges af begge Holdene, skal man anbefale, at en saadan tildeles »Aarhus private Artiumskursus.«

K. M o u s t e n anbefalede Indstillingen.

H o l s t - K n u d s e n bemærkede, at det var en lille Broderstrid, der var opstaaet mellem Lærerne, idet en hel Del af disse havde forladt »Aarhus private Artiumskursus« og dannet det ny »Aarhus Studenterkursus.« Byraadet burde dog næppe blande sig i denne Strid, men stille sig ens overfor de to Kursus, hvorfor Taleren vilde henstille at give dem begge Lokale paa Skolen og saa stryge Tilskudet til Friplads. Naar Kommunen opretholdt en Skole, hvor der var Adgang til at tage Studentereksamen, syntes et Tilskud til et privat Kursus ret overflødigt.

K. M o u s t e n oplyste, at Skoleudvalget havde lovet Adjunkt Skøt Pedersen at maatte fortsætte i Lokalerne paa Skolen, og de to Kursus kunde næppe være der samtidig, da de ogsaa skulde have Adgang til Skolens Samlinger. Lederne af »Aarhus Studenterkursus« var tilmed udenbys boende. Angaaende Fripladsen vilde Taleren ganske henstille til Byraadet at tage Bestemmelse herom; det var kommet frem, fordi der var en bestemt Person, som Fripladsen skulde tildeles, og som var særdeles værdig dertil.

B o r g m e s t e r e n mente ikke, man kunde bevilge Lokaler til Folk, som ikke boede her og betalte Skat til Byen.

H o l s t - K n u d s e n svarede, at de to Herrer, der var Tale om, havde ogsaa hidtil været Lærere ved det oprindelige Kursus.

V a l d. P e d e r s e n mente ikke, Skoleudvalget kunde stille sig anderledes end at lade dem fortsætte, som hidtil havde haft Lokaler, og sige nej til de andre. Angaaende Fripladsen var Forholdet det, at vedkommende Ansøger var en gift Mand, der læste til cand. mag., men han kunde ikke indstille sig til Eksamen uden at have gaaet paa et fast Kursus. Hans Kone havde faaet et Arbejde, hvorved hun kunde forsørge Familien, mens han læste til Eksamen; det var i høj Grad paaskønnelsesværdigt, hvorfor Taleren vilde anbefale at yde dette Beløb. Fripladsen var anslaaet til 360 Kr. aarlig i 2 Aar, men det blev næppe mere end 500 Kr. ialt.

H o l s t - K n u d s e n tog sit Forslag tilbage.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 8^b—1931). Indstilling fra Ligningskommissionen angaaende **Efterbetaling af Skat og Bøder for urigtig Selvangivelse.**

Kommission foreslaar følgende Efterbetalinger:

Arbejdsmand A. Jørgensen, Hjortens-

gade Nr. 38 748,20 Kr.

Medhjælper E. V. Jensen, Aagade Nr.

17—19 302,40 Kr.

Medhjælper Frk. A. E. Jensen, Aagade

Nr. 17—19 150,40 Kr.

Medhjælper G. D. Jensen, Aagade Nr.

17—19 514,20 Kr.

Købmand V. Wessmann, Vestergade

Nr. 49 370,60 Kr.

Murersvend C. Christensen, Helgolands-

gade Nr. 18..... 986,40 Kr.

At overføre.... 3072,20 Kr.

Overført . . . 3072,20 Kr.
Enkefru L. E. K. Jensens Dødsbo . . 696,70 Kr.
Fhv. Snedker N. P. Fonnesbys Dødsbo 530,80 Kr.

Ialt. . 4299,70 Kr.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 50—1931). Indstilling fra Lønudvalget til nyt Lønregulativ og Pensionsreglement for Kommunens Tjenestemænd.

Følgende Indstilling forelaa:

»Paa Grundlag af det hidtil gældende Lønregulativ af 1. November 1919, Kommunalvedtægtens §§ 40 og 41, Pensionsreglement af 27. Januar 1921, Overenskomst af 4. Februar 1929 med Fællesrepræsentationen, samt Statens Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd har Lønudvalget udarbejdet hoslagne

Forslag til »Aarhus Kommunes og Aarhus Havns Tjenestemandregulativ« og

Forslag til »Pensions-Regulativ for Aarhus Kommunes og Aarhus Havns Tjenestemænd og faste Arbejdere,«

i hvilke man endvidere har indsat saadanne Paragraffer, som man efter Erfaring har fundet formaalstjenlige.

Lønudvalget har angaaende fornævnte Forslag ført Forhandlinger med følgende Tjenestemandsgesellschaften:

Dansk Kedel- og Maskinpasserforbunds Aarhus-Afdeling,

Smede- og Maskinarbejdernes Fagforening, Klub 3,

Aarhus Politiforening,

Handels- og Kontormedhjælperforeningens kommunale Afdeling,

Dansk Kommunalarbejderforbunds Aarhus-
Afdeling,

De kommunale Arbejdsmænds Fagforening,
Maskinmestrenes Forening,

Foreningen af Provinssygeplejersker,

Ingeniørforbundet af 5. Marts,

Foreningen af Embedsmænd under Aarhus
Kommune og

Foreningen for Danske Dyrlæger,

og det lykkedes Udvalget under de afsluttende
Forhandlinger at opnaa Tilslutning til For-
slagene fra de ovennævnte Organisationer med
Undtagelse af Foreningen for Danske Dyrlæger,
som ikke har kunnet tiltræde Forslagene, lige-
som Foreningen af Embedsmænd i sin Svar-
skrivelse har givet Udtryk for forskellige Krav
i Forbindelse med Forslagenes Tiltrædelse, jfr.
Bilagene.

Det bemærkes, at man endnu ikke har ført
Forhandlinger med Kommunens Overlæger, men
at disse Forhandlinger vil blive indledet, naar
nærværende Forslag er færdigbehandlet i By-
raadet.

Under Forhandlingerne har Organisatio-
nerne fremsat en Række Krav bl. a. om Op-
rykning til højere Lønklasser, ligesom Udvalget
har modtaget et stort Antal Andragender fra
Tjenestemænd, dels gennem de respektive Ud-
valg og dels direkte, hvilke Krav og Ønsker
Lønudvalget har ment at burde imødekomme i
saadanne Tilfælde, hvor man fandt, Misforhold
var til Stede, jfr. de respektive Bilag.

Paa Lønudvalgets Initiativ er der truffet
visse Aftaler med forskellige Organisationer,
særlig med Henblik paa at komme bort fra de
betydelige Udgifter, som paaføres Kommunens

forskellige Institutioner for Overarbejde og forskudt Arbejdstid, hvorom ligeledes henvises til Bilagene.

De med Organisationerne trufne Ordninger fremgaar af Bilagene som følger:

- Bilag I: Fællesrepræsentationen for Foreninger af kommunale maanedslønnede Funktionærer og Arbejdere.
- „ II: Dansk Kedel- og Maskinpasserforbunds Aarhus-Afdeling.
- „ III: Smede- og Maskinarbejdernes Fagforening, Klub 3.
- „ IV: Aarhus Politiforening.
- „ V: Handels- og Kontormedhjælperforeningens kommunale Afdeling.
- „ VI: Dansk Kommunalarbejderforbunds Aarhus-Afdeling.
- „ VII: Maskinmestrenes Forening.
- „ VIII: Foreningen af Provinssygeplejersker.
- „ IX: Ingeniørforbundet af 5. Marts.
- „ X: Foreningen af Embedsmænd under Aarhus Kommune.
- „ XI: Foreningen for danske Dyrlæger.
- „ XII: Diverse.
- „ XIII: Tjenestemandsfortegnelse pr. 1. April 1931 ifl. Forslagene.

Med Hensyn til Forslaget om Fastansættelse af de i Bilagene VI og XII nævnte Sporvejsfunktionærer bemærkes, at det er en Forudsætning, at der forinden Fastansættelse finder Sted skal præsteres tilfredsstillende Helbredsattester fra de paagældende.

Angaaende den økonomiske Konsekvens af de ovenomhandlede Forslags og Aftalers Vedtagelse henvises til Bilag XIV.

Lønudvalget indstiller herefter til Byraadet, at Forslagene til Tjenestemands- og Pensionsregulativer samt de af Udvalget truffne Aftaler og Bestemmelser, som er indeholdt i vedlagte Bilag, vedtages med Ikrafttræden fra 1. April 1931, for visse Bestemmelser Vedkommende dog først med Ikrafttræden fra 1. Juli 1931 saaledes som anført i de paagældende Bilag.

Under Behandlingen af det omfattende Materiale er muligvis enkelte tilstedevarende Misforhold blevet overset, hvorfor Lønudvalget mener at burde forbeholde sig senere eventuelt at fremkomme med Indstilling til Byraadet om Rettelse af saadanne eventuelle Misforhold.

Sluttelig bemærkes, at det af Hensyn til Foretagelse af eventuelle senere Ændringer i Regulativerne er af Interesse at betragte disse som Dele af Kommunalvedtægten, og da Bestemmelserne i Kommunalvedtægtens §§ 40 og 41 iøvrigt er optaget i det foreslaaede Tjenestemands-Regulativ, foreslaas det, at Kommunalvedtægtens § 40 herefter affattes saaledes ;

»Om de kommunale Tjenestemænds Antal, Ansættelse, Afskedigelse, Lønningsvilkaar, Forretninger etc., samt om Pensionering af Tjenestemændene og deres Enker m. v. gælder de i Tjenestemands-Regulativet og Pensions-Regulativet til enhver Tid indeholdte Bestemmelser.«

samt at Kommunalvedtægtens § 41 udgaar.«

H. P. Christensen forelagde Forslaget med en Redegørelse over de førte Forhandlinger. Det havde ikke været noget let Arbejde at komme til Enighed med Funktionærerne, men i det store og hele var det lykkedes at blive enige om det foreliggende Forslag. Der kunde jo siges meget

om, hvorvidt Udvalget havde strakt sig for langt; man havde holdt igen saa meget som muligt, men paa den anden Side var det givet, at man ikke fik en Overenskomst, som blev godkendt af Organisationerne, uden at der i visse Tilfælde blev vist Imødekommenhed, og det Forhold, som man havde haft i de senere Aar, med almindelig Utilfredshed blandt Tjenestemændene, var i Længden uholdbart. Ændringen af Løn- og Pensionsregulativ for et Par Aar siden gav Anledning til Sagsanlæg mod Byraadet; det var nu afgjort ved Højesteret, og Kommunen havde vundet Sagen, men Byen stod sig alligevel bedst ved at have en Ordning, som Funktionærerne var nogenlunde tilfreds med. Udvalget var gaaet med til et yderligere Alderstillæg efter 9 Aars Tjeneste; det medførte selvfølgelig en Forhøjelse af Lønkontoen, men Udvalget havde ment det nødvendigt for at faa en Ordning. Der blev tidligere hævdet, at Kommunen ikke var berettiget til at ændre Lønregulativet, og hvis det havde vist sig at være Tilfældet, vilde Lønnen nu have ligget langt højere. Samtidig var der sket en Del Ændringer i Spørgsmaalet om Overarbejde og forskudt Arbejdstid, som efterhaanden var blevet en meget stor Udgiftspost, men det vilde nu omtrent forsvinde. Taleren gennemgik de forskellige Lønklasser og paaviste Forskellen mellem det gamle og ny Lønregulativ. I 12. Lønklasse, Sygeplejeassistenterne, laa Kommunens Lønninger betydeligt lavere end Staten og forskellige Byer, og da Assistenterne havde et ret strengt Arbejde og en lang Arbejdstid, saa de hurtigt blev opslidte, havde man rettet noget herpaa, bl. a. ved at yde dem Betaling for Kost og Logi under deres Ferie. For Kontormedhjælpernes Vedkom-

mende var indført den Forbedring, at Halvdelen skal rykke op i 6. Lønklasse. Angaaende Politiet mentes det jo, at Styrken var for lille, hvorfor der i stor Udstrækning blev ydet Betaling for Overarbejde og Ekstraarbejde; det Forhold havde man søgt at komme bort fra og faa en fast Ordning herfor; og det samme var Tilfældet for Brandvæsenets Vedkommende samt for Funktionærerne ved Ting- og Arresthuset. Ogsaa det kedelige Forhold med fri Læge og Medicin til Politiet vilde falde bort, saa de maatte sikre sig gennem Sygekasserne ligesom andre Mennesker. Brandmændene var rykket op i højere Lønklasse, men samtidig var de 300 Kr. for forskudt Arbejdstid faldet bort, saa det blev i Virkeligheden det samme. Fyrbøder Rolander ved De gamles Hjem var ogsaa rykket op i Lønklasse, men samtidig bortfaldt hans Godtgørelse for forskudt Arbejdstid, saa hans Løn blev væsentlig den samme. Noget lignende gjaldt for andre Funktionærer, f. Eks. Undermestrene ved Belysningsvæsenet, der efterhaanden havde faaet saa meget Overarbejde, at de herfor fik ca. 700 Kr. aarlig; de var nu rykket op fra 6. til 5. Lønklasse, hvorefter Betalingen for forskudt Arbejde bortfaldt. I det hele taget vilde man søge at komme bort fra Overarbejde og saa hellere ansætte en Mand mere. Noget lignende var indført ved Vandværket og for flere Maskinassistenter samt Værkmester Jacobsen ved Belysningsvæsenet, som fik Titel af Driftsbestyrer. For Kontorfolkenes Vedkommende var der oprettet enkelte højere Stillinger, f. Eks. en Stilling som Kontorchef og 3 Fuldmægtige ved Skattekontoret og 2 Fuldmægtige ved Belysningsvæsenet; desuden foreslaas Assistent Brendstrup ved Kæmnerkontoret og Th. Nielsen ved Kirkegaards-

kontoret oprykket til Fuldmægtige. Endelig fandtes der paa flere Kontorer Stillinger som Bogholder og Kasserer, der ligeledes blev rykket op i Lønklasse. Ved Belysningsvæsenet blev Kabelmesteren sat i 2. Lønklasse. Angaaende 1. Lønklasse, saa havde Embedsmændene stadig gjort gældende, at de laa betydelig under Embedsmændene i flere andre Byer, og man var derfor gaaet med til at yde en Del af dem et personligt Tillæg udover deres Slutløn, saaledes til Stadsingeniøren 2500 Kr., og til Havneingeniøren 2000 Kr. Ligeledes var det gjort gældende, at 2. Lønklasse laa for lavt i Forhold til 1. Lønklasse, og da en Del her var Folk i ledende Stillinger, havde der været Tale om at sætte dem i 1. Lønklasse. Det var man imidlertid gaaet bort fra, og i Stedet for havde man hævet 2. Lønklasse samt foreslaaet et personligt Tillæg paa 1000 Kr. til Brandinspektøren og Bygningsinspektøren og 500 Kr. til Afdelingsingeniørerne Galthen, Damsgaard Jensen og Staarup, Driftsbestyrer Jacobsen paa Elektricitetsværket, Stadsgartneren og Sporvejsdirektøren, samt Driftsingeniør Flach. Hvis man saa paa, hvad det ny Regulativ betød for Kommunen, saa vilde det blive en Merudgift af 135000 Kr. aarlig, men samtidig var Tjenestemændenes Bidrag til Pensionsfonden sat op fra 4 % til 5 %, hvilket betød ca. 30000 Kr., og Besparselsen ved forskudt Arbejdstid blev mindst 15000 Kr., hvorefter den virkelige Merudgift for Kommunen skulde beløbe sig til 90000 Kr. aarlig. Af denne Stigning faldt ca. Halvdelen paa de Institutioner, der gav Indtægter til Kommunen, og man henstillede til disse at beregne denne Merudgift paa Driften, medens de ca. 50000 Kr., der var til Rest, maatte opføres paa Budgettet. Saaframt man ikke havde faaet

Ændringen i 1928, vilde den faste Løn nu have udgjort 2.501400 Kr., medens den efter det foreliggende Forslag blev 2.243000 Kr., altsaa 258000 Kr. mindre; men hertil kom Reguleringstillæget, som tog en Del af Besparselsen. Angaaende Reguleringstillæget var der indført den Bestemmelse, at det kan opsiges om 2 Aar; Udvalget havde ønsket, at det skulde følge Statens Ordning, men det vilde Organisationerne ikke gaa med til; man enedes da om den foreslaaede Ordning, og det var muligvis ogsaa det fordelagtigste for Kommunen, for hvis Pristallet gik stærkt ned, havde man Ret til efter 2 Aar fuldstændig at bortskære Reguleringstillæget. For at have en Ventil til at sikre Kommunen var det bestemt, at der efter 5 Aar skal optages Forhandling om Lønregulativet; det var vel nok overflødigt med en saadan Bestemmelse, efter at Højesteret havde fastslaaet Kommunens Ret til Opsigelse, men der skete ikke noget ved at lade Bestemmelsen blive staaende, saafremt Ministeriet vilde gaa med dertil, for hidtil var Regulativet altid blevet approberet indtil videre. For Statens Vedkommende fandtes en Bestemmelse om, at for Embedsmænd med Tjenestebolig fradrages $\frac{1}{3}$ af Stedstillæget, men det Spørgsmaal var ikke nærmere drøftet for Kommunens Vedkommende. Et andet Spørgsmaal var Udflytterne. Man havde en gammel Bestemmelse om, at Folk, som flytter udenfor Kommunen, kan ikke forfremmes, men under de vanskelige Boligforhold havde man set gennem Fingre med, at nogle flyttede ud. Naar Byen engang fik Boliger nok, kunde man maaske drøfte dette Spørgsmaal nærmere og forlange Indflytning eller ogsaa unddrage dem Reguleringstillæget. Med disse Bemærkninger vilde Taleren paa Udvalgets Vegne anbefale Forslaget.

J. C h r. M ø l l e r anerkendte det store Arbejde, der laa til Grund for Forslaget. Taleren agtede ikke at stille noget Ændringsforslag, men vilde dog sige, at man meget kunde have ønsket, det var gaaet til den anden Side og var blevet en Nedsættelse i Stedet for en Forhøjelse, ogsaa fordi man nu levede i en Nedgangs- og Krisetid, hvor f. Eks. Priserne paa Landbrugsprodukter og meget andet var lavere end i 1914. Naar Lønnen nu alligevel var kommet saa højt op, kunde Taleren tænke sig, at Grunden dertil var, at man havde maattet tage for meget Hensyn til Organisationerne; saafremt man havde forhandlet noget mere frit, kunde det maaske i Stedet for en Forhøjelse paa 90000 Kr. være blevet en Besparelse paa det samme Beløb. Der var f. Eks. et Tilfælde ved Flytningen fra 7. til 6. Lønklasse, hvor det var bestemt, at Oprykningen skal ske efter Forhandling med Organisationerne. Men det var ganske ved Siden af, for de kunde jo ikke have noget som helst Kendskab til Vedkommendes Dygtighed, og det var uforstaaeligt, at Udvalget var gaaet med til en saadan Bestemmelse. Taleren vilde ogsaa gerne vide, om det er Meningen, at f. Eks. Kontorcheferne ved Skattekontoret skal staa i Fagforeningen og forhandle paa Foreningens Vegne samtidig med, at de har ledende Stillinger indenfor Kommunen. De burde dog være paa Kommunens Side ved Forhandlinger. Angaaende de mange Fuldmægtige f. Eks. paa Skattekontoret, saa var det egentlig kun en Lønstigning, for de fik vel ikke andet Arbejde end hidtil. Her syntes Taleren, at man havde forbigaaet Assistent Christensen, som havde et meget vanskeligt og ubehageligt Arbejde ved Skatteopkrævningen. Han havde ganske vist været Fører for de Funktio-

nærer, der førte Sagsanlæg mod Kommunen, men det kunde man næppe læste ham for; han burde komme i første Række ved Forfremmelserne, for det var vel ikke politiske Hensyn, der her skulde være det bestemmende. Angaaende 2. Lønklasse havde Taleren tænkt, at man kunde have sparet de mange personlige Tillæg, naar Lønklassen blev hævet, men det var maaske ikke muligt. Embedet som Sporvejsdirektør burde vel nok være i 2. Lønklasse, men det personlige Tillæg kunde nok være undgaaet, for han manglede dog en Del af de Kvalifikation, der maa kræves til et saadant Embede, og han kunde ikke helt sammenlignes med Afdelingsingeniører, selv om han vist iøvrigt passede sine Ting godt nok. I det hele taget vidnede Regulativet om det, som Hr. Leonhard Hansen engang havde udtalt, at Aarhus var en socialdemokratisk styret Kommune.

1. Lønklasse var ikke for høj, naar man sammenlignede den med andre Byer, og en Kommunes Ledelse ahang i høj Grad af, hvor dygtige og tilfredse dens Embedsmænd er. Taleren vilde dog meget henstille, at man giver Stadsingeniøren et Tillæg paa 3000 Kr. i Stedet for 2500 Kr., da han saa vilde være tilfreds, og hans Stilling og hele Arbejde berettigede ham dertil. 8. Lønklasse laa langt over, hvad der kan tjenes i privat Erhverv, og dertil kom Pension og Ferie. Ved den sidste Overenskomst for private Arbejdere gik Lønningerne 6—8 % ned, saa Kommunens Arbejdere var langt bedre stillet; det var jo udmærket, blot Kommunen har Raad dertil, men for Tiden saa det ikke saa godt ud. Angaaende Overlægerne havde Taleren tidligere fraraadet at sætte dem i Lønklasse; det var alligevel sket, og de stod stadig i 1. Lønklasse; men man blev sikkert

nødt til at lade de ældre Læger beholde deres hidtidige Stilling og Praksis. Taleren vilde anbefale Forslagets Vedtagelse i Betragtning af det store og vanskelige Arbejde, som det havde været at naa til en Ordning, og vilde blot rette en indtrængende Henstilling til Udvalget om at give Stadsingeniøren en yderligere Forhøjelse paa 500 Kr.

H o l s t - K n u d s e n pegede paa, at den Besparelse paa 30000 Kr., som Udvalget regnede med ved Forhøjelse af Pensionsbidraget til 5 %, næppe var holdbar, for hele Forslaget medførte en betydelig Forøgelse af Pensionsbyrden. 2. Lønklasse forhøjedes med 800 Kr., og i de sidste Par Aar havde kun 80 % af Lønnen været pensionsgivende; samtidig var højeste Pension steget fra $\frac{2}{3}$ til $\frac{42}{60}$ af Lønnen; det betød for 2. Lønklasse en Forhøjelse paa 1250 Kr., i 1. Lønklasse 1386,67 Kr., og saaledes virkede det hele Regulativet igennem, saa den nævnte Besparelse paa 30000 Kr. gik sikkert rigelig med til den forøgede Pension. Taleren fandt en Opsigelsesfrist uheldig; naar Lønregulativet kan ændres af Byraadet med Ministeriets Tilladelse, burde der ikke være nogen Opsigelsesfrist, og Taleren vilde henstille at stryge den i Stedet for eventuelt at overlade det til Ministeriet. Ligeledes var det uheldigt med den meget omfattende Voldgiftsklausul; den var saa omfattende, at ethvert Spørgsmaal, der ikke gjaldt en enkelt Mands Krav paa Penge, kunde kræves for Voldgift, altsaa ogsaa selve Lønregulativet.

L e o n h a r d H a n s e n vilde i Modsætning til Fabrikant Møller takke Lønudvalget, fordi det har taget Hensyn til Organisationerne; man levede i Organisationernes Tidsalder, og det kunde By-

raadet heller ikke sætte sig udover. Taleren vilde ligeledes udtale en Anerkendelse af det vanskelige Arbejde, som Udvalget har udført, og Ordningen maatte i det store og hele kaldes tilfredsstillende baade for Tjenestemændene og Kommunen, idet der nu var skabt Ro og Arbejdskraft. Man havde ført adskillige Ting fra Kommunalvedtægten ind i selve Regulativet; f. Eks. Ansættelse og Forfremmelse af Tjenestemænd, Aldersbestemmelser, midlertidig Tjeneste i højere Stillinger m. m., hvilket var naturligt. Bestemmelsen om Løn i Sygdomstilfælde var meget human, idet det i visse Tilfælde kunde udstrækkes til 6 Maaneder. Det var rigtigt, at man fuldt havde gennemført Forhandlingsret og Voldgift i Stedet for at skulle gaa til Domstolene. I Virkeligheden var det ikke noget Lønregulativ i gammeldags Forstand, men en Overenskomst mellem Aarhus Byraad og Tjenestemandorganisationerne, der stillede begge Parterne paa lige Fod. Af nye Ting var indført Lønudbetaling forud, hvorefter der altsaa skal betales 2 Maaneders Løn paa en Gang, og det betød selvfølgelig en Udgift for Kommunen. Taleren havde forøvrigt aldrig kunnet se Berettigelsen af at betale en Løn forud, men det var vel gjort for at følge Statens Forslag. Fradraget for Forplejning havde hidtil været for højt; det var nu sat noget ned, men var endnu for højt; det var ogsaa retfærdigt at yde en Godtgørelse til Sygeplejeassistenterne under Ferie; naar man her havde sat 2 Kr. pr. Dag, var det en Retningslinie for de forskellige Udvalg. At forhøje 2. Lønklasse var naturligt, men i 9. og 12. Lønklasse laa Begyndelseslønnen for lavt, og det havde man vist været klar over, idet der var sat 5 Løntrin for at komme op paa en nogenlunde anstændig

Slutløn. Angaaende Reguleringstillæget var der indsat en Særbestemmelse, at for ugifte, der ansættes efter 1. Maj 1929, halveres Tillæget. Taleren vilde ikke protestere mod Bestemmelsen, da det jo ikke kunde nytte, men det var en uretfærdig Bestemmelse, og det stred mod Principet lige Løn for lige Arbejde. Spørgsmaalet om de forskellige Tjenestemænds Placering burde først være henvist til Udvalgenes Erklæring. Det var heldigt, at det meste Overarbejde og Betaling for forskudt Arbejdstid forsvandt; det var en social Fordel at afskaffe Overarbejde og i Stedet for ansætte flere Folk. Naar de forskellige Særoverenskomster blev trykt, blev de forhaabentlig tilstillet alle Byraads-medlemmerne, saa man kunde faa Lejlighed til at sammenligne dem. Naar Pensionsbidraget var sat til 5 %, burde man samtidig have indført en Bestemmelse om, hvor stor en Procentdel Kommunen skal yde til Pensionsordningen, ellers medførte det blot, at dette Beløb hvert Aar skal lignedes paa Budgettet. Hvis det blev gjort, kunde man med Tiden opsamle et Fond, der kunde dække Pensionen; det skulde have været gjort for længe siden, saa havde man nu haft Midler dertil. Taleren vilde meget henstille, at man begynder at konsolidere et Pensionsfond, saa denne Udgift efterhaanden kan komme bort fra Budgetterne. Udvalget havde opnaaet, at Pensionsretten først begynder med det 35. Aar i Stedet for det 30. Aar, og at den fulde Pension opnaas efter 28 Aars Forløb, altsaa i en Alder af mindst 63 Aar. Taleren fandt, at Byraadet kunde være tilfreds med det foreliggende Forslag, som var tiltraadt af Tjenestemændene, for ingen var interesseret i at have en saadan Krig gaaende som i de sidste Par Aar, og Byens Borgere vilde sikkert lorstaa

det berettigede i, at Kommunen ikke følger de private Arbejdsgivere i uretfærdige Nedskæringer. Talerens Bemærkning om, at Aarhus skal styres socialistisk, havde nok været meget virkningsfuld, Fabrikant Møller kunde i hvert Fald ikke glemme den; men fordi en Kommune styres socialistisk, kan man nok lønne Intelligensen godt, og Taleren havde aldrig talt imod gode Lønninger til Embedsmændene; et Arbejde skulde betales med, hvad det er værd, og hvis f. Eks. Stadsingeniøren var 3000 Kr. mere værd, vilde Taleren stemme for at give ham det. Det var glædeligt, at Forhandlingerne om Lønsagen var ført i en urban Tone og med en god Vilje fra begge Sider for at faa det bedst mulige frem baade for Kommunen og for Tjenestemændene, og Taleren vilde udtale sin uforbeholdne Anerkendelse af Arbejdet og anbefale Forslaget til Vedtagelse.

K. M o u s t e n kunde ogsaa have ønsket, at Udvalgene havde set Forslaget i Forvejen, men Udvalgets Formand havde udtalt, at for saa vidt der var et eller andet, man ønskede rettet, kunde det eventuelt ske senere, og med den Motivering vilde Taleren stemme for Forslaget.

H. P. C h r i s t e n s e n takkede for den Anerkendelse, som Udvalgets Arbejde havde mødt, og selv om et eller andet kunde være anderledes, tydede det paa, at Udvalget havde truffet det rette. Angaaende Fabrikant Møllers Udtalelser om Organisationerne, saa mente Taleren ikke, der var noget i Vejen for, at en Organisation udtalte sig om, hvem den gerne vil have rykket op; der stod ikke noget om, at Organisationen skal bestemme det, og i Almindelighed blev det vel saadan, at de ledende paa Kontoret gjorde Indstilling derom. De Folk, som stod i en højere og ledende Stilling,

skulde selvfølgelig varetage Kommunens Interesser, men der var næppe noget at sige til, at de vedblev at staa i deres Organisation; i Reglen vilde Organisationerne vel ikke vælge overordnede Embedsmænd til at føre Forhandlinger for dem. Hvis Byraadet var enigt om, at det vil være formaalstjenligt at yde Stadsingeniøren et Tillæg paa 3000 Kr., havde Udvalget næppe noget derimod. Naar der endnu ikke var forhandlet med Lægerne, var det sikkert, fordi de to gamle Overlæger ikke var interesserede i at komme ind under Lægeforeningens almindelige Bestemmelser, hvorved de vilde blive berøvet en Del af deres Ekstraandtægter. Af Hensyn til Pensionen var de sat i 1. Lønklasse. Angaaende Landsrets-sagførers Bemærkninger om Pensionen, saa var det rigtigt, at den nu blev $\frac{42}{60}$, men samtidig blev der ingen Pensionsret før det 35. Aar, og det medførte, at ingen kunde faa fuld Pension før det fyldte 63. Aar i Stedet for som nu 60 Aar, og det betød ikke saa lidt til den anden Side. Hvis Hr. Holst-Knudsen kunde ønske at faa sat et Maksimum for Pensionen, kunde det jo overvejes. Angaaende Leonhard Hansens Udtalelse om Reguleringstillæget, hvor senere ansatte ugifte kun faar Halvdelen, saa var det mere, end f. Eks. Staten yder, og da dette Tillæg ellers fulgte samme Princip som Dyrtidstillæget, var det vel forsvarligt at gøre nogen Forskel paa gifte og ugifte. Hvis man i Forvejen skulde have hørt alle Udvalgs Mening om Oprykningen, vilde det have gjort Arbejdet endnu vanskeligere; man havde rettet Forespørgsel i Tvivlstilfælde, men en almindelig Forhandling vilde have sinket Arbejdet alt for meget. Naar man havde indført Forudbetaling af Lønnen, var det, fordi baade

Staten og mange Kommuner havde dette; hvis man satte de maanedlige Lønninger til et Beløb af 200000 Kr., vilde det betyde en Udgift for Kommunen paa 10000 Kr. i Rentetab. Angaaende Assistent Christensen paa Skattekontoret, saa vilde Taleren ikke være med til at straffe ham, men han var dog i Spidsen for de Folk, der havde paaført Kommunen mange Vanskeligheder og Udgifter, og naar han saa tilmed boede udenfor Kommunen, kunde Taleren ikke indse, at der var særlig Grund til at honorere ham derfor.

K. M o u s t e n havde ikke noget imod, at de ugifte faar halv Tillæg, men der var et Misforhold her, idet de tidligere ansatte faar fuldt Tillæg, og det var ikke retfærdigt.

H o l s t - K n u d s e n fastholdt, at Stigningen af Pensionerne vil tage en Del af de 30000 Kr., og dertil kom ogsaa de 10000 Kr. ved Forudbetalingen af Lønnen. Voldgiftens Bestemmelser var alt for vide, for efter disse kunde faktisk alt kræves for Voldgift.

H. P. C h r i s t e n s e n frygtede ikke for Voldgiftsbestemmelsen. Voldgift havde bestaaet i mange Aar uden at være brugt meget, og hvorfor skulde der blive flere Sager angaaende de maanedslønnede. Til Gengæld for den større Pension fik Kommunen den Fordel, at en Mand kan afskediges indtil sit 35. Aar uden at have Krav paa Pension.

J. R. F a n g e r mente ogsaa, man vilde spare de 30000 Kr. aarlig, men Besparselsen vilde gradvis blive mindre for hvert Aar paa Grund af de stigende Pensioner (Holst-Knudsen: det er rigtigt!). Angaaende Kontormedhjælpernes Ret til Forhandling, saa stod der i Bestemmelserne, at der skal være lige mange i 6. og 7. Lønklasse; der vilde

sikkert kun blive Forhandling om Normeringen, men næppe om, hvilke Folk der skal oprykkes. En Enkeltmand kunde ikke kræve en Sag for Voldgift, da han ikke kan udnævne Voldgiftsmænd; det kunde kun Organisationerne gøre.

B o r g m e s t e r e n vilde takke Lønudvalget, fordi det havde faaet en Ordning, saa denne Sag endelig var blevet færdig, saa maatte man nu se, hvorledes det vil virke. Det var sikkert en af de vanskeligste Sager, der havde foreligget. Taleren vilde henstille at tiltræde Forslaget, som det foreligger, ogsaa for Stadsingeniørens Vedkommende; det var vist det klogeste.

Forslaget vedtoges enstemmigt.

11. (J. Nr. 29⁵—1931). Fastsættelse af Pension til Maalerkontrollør R. S. Busk.

Pensionen fastsattes til 1999,18 Kr. fra 1. Juli 1931.

12. (J. Nr. 246—1931). Indstilling fra Lønudvalget angaaende Understøttelse til fhv. Jordarbejder J. Thomsen.

Udvalget indstiller, at der for 1 Aar fra 1. Juli 1931 tilstaas ham en Understøttelse af 100 Kr. uden Dyrtidstillæg.

Indstillingen vedtoges.

13. (J. Nr. 25¹⁰—1931). Andragende fra Restauratør Andersen, »Maxim,« om Tilladelse til at holde aabent til Kl. 12 Nat.

Udsattes.

14. (J. Nr. 25⁹—1931). Andragende fra Restaurationsbestyrer Anton Rasmussen, »Wienerhallen,« om Tilladelse til at holde aabent til Kl. 12 Nat.

Udsattes.

15. Andragende om dansk Indfødsret fra:

a. (J. Nr. 15⁶—1931). Forretningsbestyrer A. H. L. Lausen.

- b. (J. Nr. 15⁷—1931). Tilskærer A. M. Laudin.
- c. (J. Nr. 15⁸—1931). Billedskærerlærling K. A. Fricke.

Anbefaledes.

16. (J. Nr. 292—1931). Andragende fra afd. Købmand Mikael Johansens fraseparerede Hustru, Fru Mathilde Johansen, København, om, at den hendes Mand meddelte Biografteaterbevilling maa overgaa til hende.

Kunde ikke anbefales.

17. (J. Nr. 288—1931). Andragende fra Enke Maren K. Larsen om Udbetaling af en Del af en baandlagt Erstatningssum.

Anbefaledes.

18. (J. Nr. 12¹⁴⁻¹⁵—1931). Indstillinger angaaende Tildeling af ekstraordinær Aldersrente.

Indstillingerne vedtoges.

19. (J. Nr. 12¹³—1931). Indstilling angaaende Tildeling af Aldersrente.

Indstillingen vedtoges.
